

ဇာတ်အိတ်

ပါရဂူ ၏ အမှာစကား

- ၁။ နှလုံးသားစကားပွင့်
- ၂။ လရောင်နှင့်အိမ်
- ၃။ ပန်းခြံသည့်လေ
- ၄။ နေကွယ်တော့လသာလိမ့်မယ်
- ၅။ မီးမြှားသင့်သူ
- ၆။ နှလုံးသား ပန်းပုရုပ်
- ၇။ မြစ်တစ်စင်း၏ရယ်သံ
- ၈။ တောင်ပုံများတံ့ငှက်
- ၉။ မြားနတ်မောင်အလိုရှိသည်
- ၁၀။ ရေထဲကလရိပ်
- ၁၁။ အလင်းခဲရုပ်ဝန်း
- ၁၂။ တိမ်လွှာစီးတံ့သူ
- ၁၃။ မိုက်မဲခြင်း၌ပျော်ဝင်နေသောနှောင်တ၏ရှိတ်သံ
- ၁၄။ တိမ်ထဲကလတစ်စင်း
- ၁၅။ အလွမ်းဖွဲ့သံစဉ်
- ၁၆။ ဇိတွယ်ရာ
- ၁၇။ အဝေးဆုံးလူ
- ၁၈။ ကြယ်ကြောည
- ၁၉။ ချစ်သူရေးတံ့ချစ်တေးကဗျာ

- ၁
- ၁၁
- ၂၄
- ၃၅
- ၄၅
- ၅၆
- ၆၆
- ၇၉
- ၉၀
- ၁၀၀
- ၁၁၀
- ၁၁၉
- ၁၃၂
- ၁၄၄
- ၁၅၆
- ၁၇၁
- ၁၈၀
- ၁၉၂
- ၂၀၀

“ပါရဂူ” ၏ အမှာစကား

ကျွန်တော်ရေးသော “မြန်မာစာပေ” စာအုပ်တွင် မြန်မာ ဝတ္ထုများအကြောင်း တစ်စိတ်တစ်ဒေသ ရေးသားထားသည်။
 “ယခုခေတ် မြန်မာဝတ္ထုများ၏ အခြေအနေကို စဉ်းစားကြည့်စို့။ ယခုခေတ်တွင် စာဖတ်သူများ၏ ဦးရေလည်း ဒီရေအလား တိုးပွားများပြားလာသည်။ မဂ္ဂဇင်းများ၊ စာစောင်များ၊ ဂျာနယ်များလည်း ပလူပျံအောင် ထွက်နေကြသည်။ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေမှုနှင့် စာအုပ်ထုတ်ဝေမှုလည်း ခေတ်နှင့်အညီ ရင်ဘောင်တန်းလာသည်။ စာဖတ်သူများကလည်း အဆင့်မြင့်ဝတ္ထုထွက်ပေါ်လာရေးကို မျှော်လင့်နေကြသည်။

သို့ရာတွင် မျှော်လင့်တောင့်တနေကြသူများ၏ အလိုဆန္ဒပြည့်ဝလာပါသလော။ ဝတ္ထုကောင်းဖတ်လိုသူများ အလိုဆန္ဒမပြည့်ဝခြင်း၌ အကြောင်းအမျိုးမျိုးရှိသည့်အနက် အကြောင်းတစ်ခုမှာ ဝတ္ထုရေးဆရာများအနေနှင့် အဆင့်မြင့်ဝတ္ထု ထွက်ပေါ်လာရန် မကြိုးစားကြပေ။ စာအုပ်ထုတ်ဝေသူများကလည်း ဈေးကွက်ကို မျက်စောင်းထိုးချက် အများကြိုက်၊ လူပီနီကြိုက် ဈေးကွက်ဝင်ဝတ္ထုများကိုသာ ဦးစားပေး ထုတ်ဝေနေကြသူများဖြစ်သည်။ မိမိမျက်မှောက်တွင် မိမိနှင့်မိမိသားစု၏ ဝမ်းရေက အလံချီးပြနေသည့်အတွက် စာရေးဆရာများသည်လည်း ဈေးကွက်ကို မျက်စောင်းထိုးကြည့်ပြီး ဈေးကွက်နှင့်ကိုက်သည့် ကုန်ပစ္စည်းမျိုး ထုတ်လုပ်နေကြသော ကုန်ထုတ်လုပ်သူဘဝ ရောက်မှန်းမသိရောက်နေကြသည်။

မြန်မာဝတ္ထုများထဲတွင် ယခင်ရှိပြီး ယခုရှိသ လက်ရွေးစင် ဝတ္ထုတိုများ၏ ရှိရင်းစွဲအရည်အသွေးသည် အာရှနိုင်ငံ အချို့၏

ဝတ္ထုစာပေအရည်အသွေးနှင့် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်လောက်သောအဆင့်တွင် ရှိနေသည်။ သို့သော်လည်း မြန်မာဝတ္ထုတိုများသည် မြန်မာနိုင်ငံနယ်နိမိတ်အပြင်ဘက် အဘယ်ကြောင့်မထွက်သနည်း။

မြန်မာဝတ္ထုရေးဆရာများသည် နိုင်ငံတကာသုံး ဘာသာစကားဟုပြော၍ရသော အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဝတ္ထုမရေးကြပေ။ လွတ်လပ်ရေးခေတ် သည်ဘက်ပိုင်း၌ နိုင်ငံအချို့သည် မြန်မာဝတ္ထုများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် လည်းကောင်း၊ သူတို့၏ ဘာသာစကားဖြင့်လည်းကောင်း ဘာသာပြန်ဆိုကြသည်။ သို့သော်လည်း မြန်မာဝတ္ထုများ၏ အရည်အသွေးသည် ယင်းမြန်မာဝတ္ထုဘာသာပြန်များ၏ အကူအညီဖြင့်လည်း နိုင်ငံတကာစာပေလောက၌ ပြောလောက်ဆိုလောက် ထွန်းတောက်လာခြင်းမရှိပေ။

ယင်းသို့ ထင်တိုင်းမပေါက် ဖြစ်ရခြင်းသည် ဘာသာပြန်ဝတ္ထုရေးချယ်ရာ၌ အားနည်းခြင်းကြောင့် ဖြစ်တန်ရာသည်။ ဘာသာပြန်ဖို့ ဝတ္ထုရေးချယ်သူမှာ ဘာသာပြန်သူများဘက်မှ တာဝန်ပေးသော မြန်မာစာရေးဆရာ သို့မဟုတ် မြန်မာစာပေပညာရှင်တစ်ဦး တစ်ယောက် ဖြစ်နေတတ်သည်။ အကယ်၍ ထိုပုဂ္ဂိုလ်က ဘာသာပြန်ဖို့ မြန်မာဝတ္ထုရေးချယ်ပိုင်ခွင့် ရှိသွားသည်ဆိုလျှင် ဘက်လိုက်မှု၊ မျက်နှာလိုက်မှု၊ ကိုယ့်အိတ်ထဲကိုယ်ဖိတ်မှုအစရှိသော တောင်ကြီးများကို ဖြတ်သန်းကျော်လွှားသွားနိုင်လိမ့်မည် ဗဟုတပေ။ အမှန်က ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် စာပေအတိတ်ဖြစ်စေစိတ်ချလည်း ဖြစ်ရမည်။ မျက်နှာမလိုက်၊

အကတ်မလိုက် တိတိပပ ခုံသမာဓိ တစ်ဦးအဖြစ်မျိုးလည်း ကျင့်သုံးသူဖြစ်ရမည်။ သို့မှသာ မြန်မာ့လက်ရွေးစဉ်ဝတ္ထုများ မြန်မာနယ်နိမိတ် ကျော်ဖြတ်သွားနိုင်ပေလိမ့်မည်။ တစ်ချို့ဘာသာပြန်ဆရာများကမူ သူတို့ဘာသာသူတို့ ဘာသာပြန်ဖို့ ရွေးချယ်ကြသည်။ ယင်းသို့ သူတို့စိတ်ကြိုက် ရွေးသောဝတ္ထုသည် မြန်မာ့လက် ရွေးစဉ်ဝတ္ထု ဖြစ်ချင်မဖြစ်မည်။ နိုင်ငံခြားမှ ဘာသာပြန်သော မြန်မာဝတ္ထု လေ့လာကြည့်သောအခါ ယေဘုယျအားဖြင့် ဘာသာပြန်သူသည် မြန်မာဝတ္ထုကို သူ့ဘာသာစကားဖြင့် ဘာသာပြန်တတ် သူဖြစ်နိုင်သော်လည်း မြန်မာဝတ္ထုများကို ချွံငြဲပြီး လေ့လာသူမဟုတ်ပေ။ နာမည်ကြီး စာရေးဆရာများထဲက သူဖတ်ဖူးသောသူနှင့် နီးစပ်သူ၊ ဖတ်ဖူးသောဝတ္ထုလောက်သာ ရွေးပြီးဘာသာပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ကိုယ့်နိုင်ငံ၌ ဘယ်လောက်လက်ရွေးစဉ်ဖြစ်နေဖြစ်နေ၊ ဘယ်လောက်အဆင့်မြင့်နေမြင့်နေ၊ ယင်းအဆင့်မြင့် လက်ရွေးစဉ် ဝတ္ထုများသည် ပြည်ပနှင့်ထိတွေ့မှုကင်းမဲ့နေလျှင် ဝတ္ထုရေးသူသည် ဝါးလုံးခေါင်းထဲ လသာနေသူသာ ဖြစ်လိမ့်မည်။ ဝါးလုံးခေါင်းအပြင်ဘက်၌ လသာဖို့အတွက် ဝါးလုံးခေါင်းအပြင်ဘက်ထွက်ရလိမ့်မည်။

ဘယ်လိုမြန်မာဝတ္ထုများသည် ဝါးလုံးခေါင်းအပြင်ဘက်ထွက်နိုင်မည်နည်း။
 ၁။ ပြေပြစ်ချောဖောဆော မြန်မာစကားပြေဖြင့် သရုပ်သကန် ပေါ်အောင် ဖော်နိုင်ခြင်း။

၂။ ပြည်သူ့ဘဝ အမှန်ထင်ဟပ်ခြင်း။
 ၃။ မျက်မှောက်ခေတ် ရောင်ပြန်ဟပ်ခြင်း။
 ၄။ မြန်မာ့လေ့ထုံးစံ၊ မြန်မာ့စရိုက်ကို ဝေဖန်ရေးအမြင်ဖြင့် သုံးသပ်တင်ပြနိုင်ခြင်း။
 ၅။ မိမိရေးသော ဝတ္ထုကြေးမုံပြင်ရှေ့တွင် မိမိက မကြာခဏ ရပ်မပြခြင်း။
 ၆။ မိမိ၏ မြန်မာစာပေဟာရ အသုံးအနှုန်းဆင်းရဲခြင်းကို ဖာထေးသည့်အနေဖြင့် အမြီးအမောက်မတည့်သော၊ အစပ်အဟပ်မတည့်သော၊ ဘုတေ့ထစ်တွေ ရှောင်တွင်းမရသော၊ လျှာခလုတ်တိုက်သော စကားလုံးအသစ်အဆန်းများကို မြန်မာစကားပြေလောကထဲ ဆွဲသွင်းမလာခြင်း။
 ၇။ နိုင်ငံရေးဝါဒတစ်ခု၏ အရောင်ဆိုးမခဲခြင်း။
 ၈။ မိမိပေးလိုသော ရသကို အတင်းအယူမခိုင်းဘဲ အနုပညာ မြောက်စွာ ပေးစွမ်းနိုင်စွမ်းရှိခြင်း။
 ၉။ အယူဆွေး အယူဟောင်းများကို ရဲရဲပုံဖယ်ထုတ်နိုင်ပြီး ဆန်းသစ်သော၊ တိုးတက်သော အတွေးအခေါ်များကို ဖော်ပြနိုင်ခြင်း။
 ၁၀။ မိမိမျက်မှောက်လောက၏ အတွေ့အကြုံများနှင့် ဖီလာဖြစ်သော စိတ်ကူးယဉ်ကို ဇာတ်ကွက်ဇာတ်လမ်းမလုပ်ခြင်း။
 ၁၁။ ရိုးသားမှုရှိခြင်း။

ယင်းအင်္ဂါရပ်များနှင့်ညီညွတ်သော ဝတ္ထုများသည် ဝါးလုံးခေါင်းအပြင်ဘက်ထဲ ထွက်နိုင်လိမ့်မည်။ ဝါးလုံးခေါင်း အထဲနှင့် အပြင် နှစ်နေရာစုံ၌ လစာနှင့်သော မြန်မာဝတ္ထု တစ်ပုဒ်

အတွက် ရှိသင့်ရှိအပ်သော အင်္ဂါရပ်များကို မည်သည့်စာပေ ဝေဖန်ရေးစာအုပ်များကိုမှ မလှန်ဘဲ၊ မည်သည့်ဝတ္ထုရေးနည်းပညာစာအုပ်နှင့် မည်သည့် အနုပညာဝေဖန်ရေးစာအုပ်ကိုမှ မလေ့လာဘဲ မိမိပင်ကိုယ်အတွေးအခေါ်အရ စာရင်းချပြထားသည်။

ယခု ဝါးလုံးခေါင်းအထဲနှင့် အပြင်နှစ်နေရာလုံး၌ လသာနိုင်သော မြန်မာဝတ္ထုစာစု စာအုပ်တစ်အုပ် ထွက်ပေါ်လာသည်။ ယင်းဝတ္ထုမှာ “ကြည့်သန့်စင်” ၏ “လရောင်နှင့်အိမ်” ဝတ္ထုစာစုဖြစ်သည်။ ယင်းဝတ္ထုများမှာ တံတိုင်းကြီးတစ်ခုကို ကျော်လွန်လာသော ဝတ္ထုများဖြစ်သည်။ ယင်းတံတိုင်းကြီးမှာ လစဉ်မဂ္ဂဇင်းများဖြစ်သည်။ လစဉ်မဂ္ဂဇင်းများက အယ်ဒီတာ၏ အစမ်းသပ်ခံဖြစ်ပြီးသား ဝတ္ထုများဖြစ်သည်။

“ကြည့်သန့်စင်” ၏ “လရောင်နှင့်အိမ်” ဝတ္ထုစုသည် အောင်မြင်မှုရှိသော ဝတ္ထုများအတွက် မိမိသတ်မှတ်ထားသော အင်္ဂါရပ်များနှင့် တိုင်းတာကြည့်လျှင် အင်္ဂါရပ်အတော်များများနှင့် ကိုက်ညီနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

အောင်မြင်မှုရှိသောဝတ္ထုများအတွက်မရှိမဖြစ်သော အင်္ဂါရပ်မှာ မိမိအတွေးအကြံကို ဝတ္ထုရေးနည်းအတတ်ပညာ အစာသုတ်သွင်းပြီး ရေးထားသော ဝတ္ထုဖြစ်သည်။ “ကြည့်သန့်စင်” ၏ “လရောင်နှင့်အိမ်” ဝတ္ထုစုတွင် အရေးကြီးသော ယင်းအင်္ဂါရပ်စုံ ဖြည့်စုံစေခြင်းကို တွေ့မြင်ရသည်။